

novoměstský kurýr

7/2015

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Pohled na vesnici Dobřany v Orlických horách - v popředí autokrosové závodíště s příslušenstvím Foto: J.B.

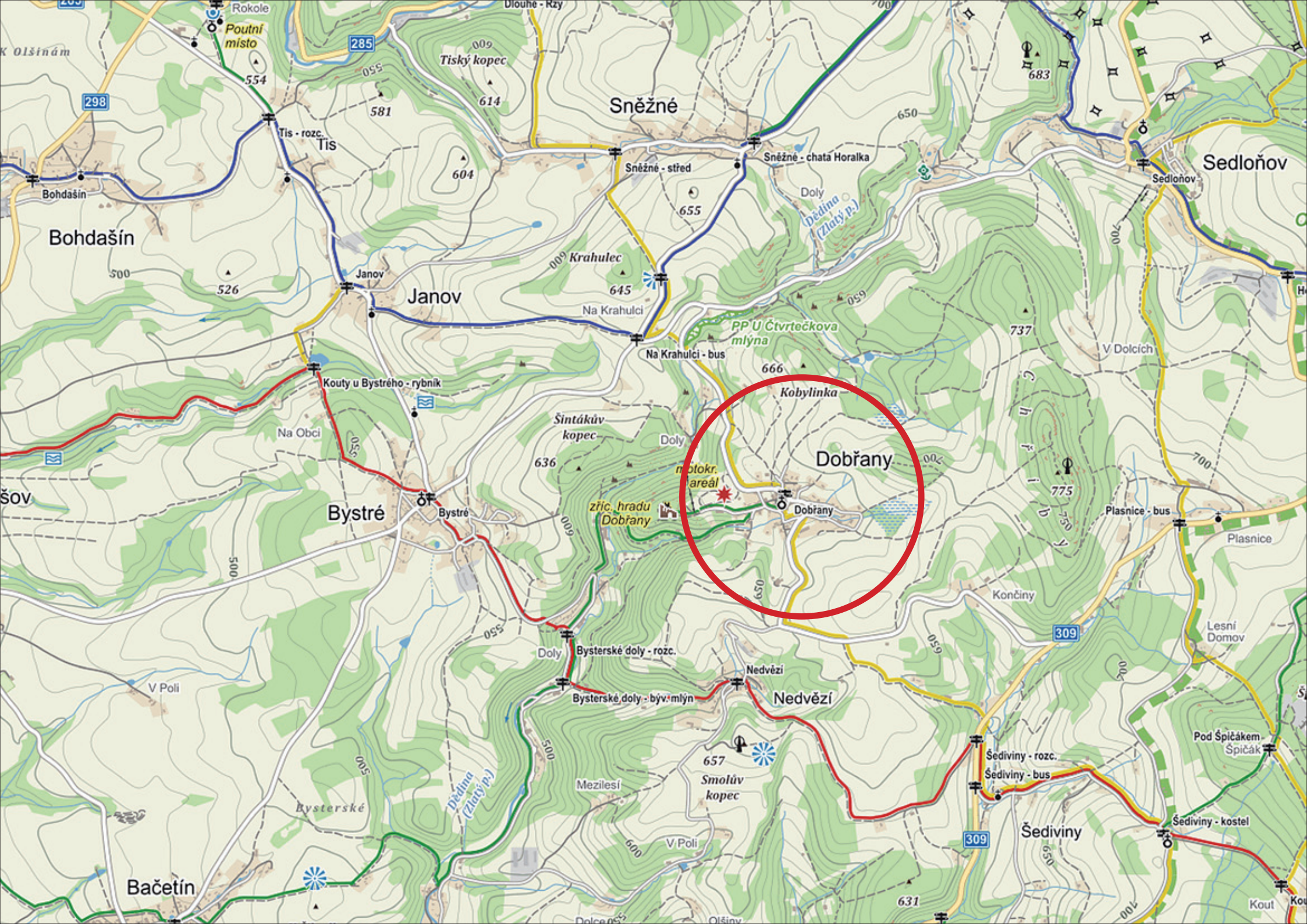
www.novomestskykuryr.info

OBSAH:

MAPA REGIONU
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ - OKRES
DOBŘANY -co o sobě napsali v1940
CO O SOBĚ PÍŠÍ DOBŘANY DNES?

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ
FOTO Z DOBŘAN
POHLEDY Z MĚSTA
PAN TĚR FOTOGRAFOVAL V NAŠEM KRAJI

AKTUALITA
VTIPY NA ZÁVĚR
ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM)
FOTO NA ZADNÍM LISTU

Obce historického okresu Nové Město nad Metují

Obec	obce ORP	hist. okres	obce DSO	číslo Nov. kur.
Bačetín				5/2015
Běstvíny				
Bílý Újezd				
Blažkov				3/2014
Bohdašín				2/2015
Bohuslavice				6/2014
Bolehošť				
Borová				
Byzhradec				
Bystré				4/2015
Čánka				
Černčice				4/2014
Česká Čermná				
České Meziříčí				
Dlouhé-Rzy				
Dobré				
Dobruška				
Dobřany				7/2015
Domašín				
Domkov				9/2014
Hlinné				
Houdkovice				
Chlístov				
Janov				3/2015
Jestřebí				9/2013
Jílovce				
Kláster nad Dědinou				
Krčín (dnes souč. N.M.n.M.)				
Králova Lhota				
Křivice				
Křovice				
Ledce				

Lhota - Doubravice				7/2014
Libchyně				1/2014
Mělčany				
Městec nad Dědinou				
Městec				7/2014
Mezilesí				2/2014
Nahořany				7/2014
Nedvězí				
Nové Město nad Metují				12/2013, 14
Nový Hrádek				
Očelice				
Ohnišov				1/2015
Olešnice v Orl. horách				
Opočno				
Osečnice				
Podbřeží (Skalka)				
Pohoří				
Provodov-Šonov				9/2014
Přibyslav				11/2013
Pulice				
Rohenice				
Semechnice				
Sendraž				10/2013
Slavětín nad Metují				8/2014
Slavoňov				3/2014
Sněžné				6/2015
Spy, (dnes součást N.M.n.M.)				11/2014
Studnice				
Šeřeč				9/2014
Václavice				9/2014
Val				
Vrchoviny, (dnes souč. N.M.n.M.)				10/2014
Vršovka				5/2014
Vysokov				
Vysoký Újezd				
Zákraví				1/2015

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ obec, která byla okresním městem

Nové Město nad Metují bylo okresním městem. V čísle 2/2015 tohoto provedení „Novoměstského kurýra“ jsem uveřejnil mapu okresu Nové Město nad Metují z roku 1938. Které obce novoměstský okres tehdy zahrnoval, vyplývá z této mapy. Seznam, který jsem uveřejnil ve vedlejší tabulce zhruba odpovídá seznamu obcí v knize „Nové Město nad Metují a jeho kraj“, která vyšla na začátku roku 1940. Přidal jsem Spy - v knize není, ale součástí okresu musela být. V knize není ani Bačetín, ten v seznamu mám jako obec DSO.

I když seznam není zcela přesný - a s časem se také určitě měnil - dává mi dostatečný prostor pro postupné návštěvy v těchto obcích, jejich bližší poznání a uvedení do „Kurýra“.

Dnes existuje tzv. „Dobrovolný svazek obcí“ - obce DSO. Webové stránky tohoto sdružení najdete na adrese:

<http://novomestskonadmetuji.cz>

Tyto obce jsem také zařadil do mého seznamu obcí.

Ve vedlejší tabulce jsem také označil obce, které spadají pod současné Nové Město nad Metují vzhledem ke skutečnosti, že Nové Město nad Metují je obcí s tzv. „rozšířenou působností“ - obce s označením ORP. Tyto obce jsem už navštívil.

V jednotlivých číslech měsíčníku „Novoměstský kurýr“ se budu věnovat obcím, které jsou ve vedlejší tabulce. Některé jsem už uvedl v předcházejících číslech, takže k těm se už nebudu vracet. V tabulce najdete, ve kterém čísle měsíčníku „Novoměstský kurýr“ se o příslušné obci píše. Obce budu volit namátkově dle mé nálady, kam se mi bude chtít právě jet. Pokračuji obcí Dobřany.

Jindřich Buchal.

DOBŘANY

Co o sobě napsali (1940) v knize „Nové Město nad Metují a jeho kraj“:

Leží ve výši 634 m n. m. na severozápadním svahu horského hřbetu Chřiby (771 m n. m.), které tvoří nyní hranici mezi Protektorátem a Sudetami.

Již zdaleka vítá každého typická věž místního kostela svatého Mikuláše, postaveného r. 1740 na místě bývalého dřevěného

ho kostela, připomínaného již ve XIV. stol. V kostele zasluhuje pozoru hlavní oltář s krásnými barokovými sochami sv. Petra a Pavla. Proti kostelu u rybníčka stojí lípa, jejíž stáří se odhaduje na 500-600 let. Přes cestu, ve stínu lip, ukryta jest stará, dřevěná, rázovitá fara, postavená v r. 1776, kde v letech 1809-1817 působil český buditel Josef Liboslav Ziegler. V této době staly se Dobřany Mekkou národních buditelů českého severovýchodu: F. Heká, známého z románu A. Jiráka F. L. Věk, M. Siloráda Patrčky, M. Zdirada Poláka a mnoha jiných. I tehdejší patriarcha českého písemnictví Josef Dobrovský navštívil na Dobřanech tehdejšího faráře, jak o tom svědčí zápis ve staré farní pamětnici:

„6-rzigna roku 1814 slaužil mši swatau w kostele Dobřanském Josef Daubrowský, ginda Dobrowský“.

Krásně popisuje život národní tehdejší doby A. Jirásek v náladovém obrázku „Na dobřanské faře“. Na faře donedávna byly opatrovány dvě pamětní knihy: z r. 1772 a z r. 1836 - prvá jest nyní uložena v Národním muzeu, stejně jako památky, které zbyly tu po J. L. Zieglerovi.

Proti faře stojí budova sokolovny. V blízkosti vesnice jsou trosky hradu neznámého jména (podle Sedláčka hradu Dobrušky). V krásném horském klínu vybudováno koupaliště.

V místě jest obecná a měšťanská škola, poštovna, kampe-lička, 2 hostince, 3 obchody, 1 řezník a několik mechanických tkalcoven. Spolkový život vyvíjí se v hasičském spolku, Ochotnicko-čtenářské besedě, odboru Národní jednoty severočeské a tělocvičné jednotě Sokol.

Romantická krajina kolem s krásnými výhledy jak na blízké hlavní pásmo Orlických hor, tak na daleké Krkonoše, Zvičinu a pak daleko do kraje k Hradci Králové a Kunětické hoře a Rychnovu láká jak letní, tak zimní hosty, zvláště lyžaře, kterým zdejší, téměř horská krajina skýtá nejvhodnější lyžařské terény.

Josef Cimr, starosta.

CO O SOBĚ PÍŠÍ DOBŘANY DNES?

Dějiny Dobřan.

Jméno vsi se odvozuje od místa, kde žili a hospodařili lidé na dobré půdě. První písemná zmínka je z roku 1361. Plebanie se zde připomíná již v roce 1350. V 17. století byl dobřanský kostel filiálním a patřil k Dobrušce. Od roku 1704 zde byla

zřízena lokalie, roku 1855 fara. V letech 1809 - 1816, kdy byl lokalistou J. L. Ziegler, staly se Dobřany významným střediskem vlasteneckého života severovýchodních Čech. Roku 1814 zde byl na návštěvě Josef Dobrovský. V roce 1848 patřila ves k opočenskému panství a měla 61 domů a 447 obyvatel. Sídlo okresního soudu bylo v Novém Městě nad Metují. Do roku 1911 byla částí obce osada Nedvězí. Od tohoto roku byla samostatnou politickou obcí. V obci se údajně učilo již v roce 1672, ale k postavení školy došlo až v roce 1742. Střední škola byla v obci zřízena v roce 1929.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1361, a k roku 1848 je součástí opočenského panství. Od roku 1849 je samostatnou obcí a do roku 1949 náležela do okresu Nové Město nad Metují. Od roku 1949 patřila do okresu Dobruška a od roku 1960 náleží do okresu Rychnov nad Kněžnou.

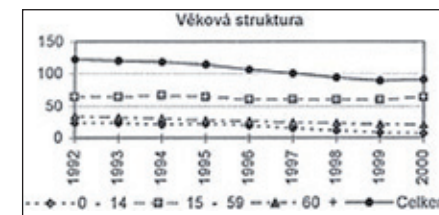
V současnosti zaujímá obec a její katastrální území rozlohu 405 ha. Z toho je 185 ha zemědělské půdy, 191 ha lesní půdy, zastavěná plocha činí 4 ha.

První sčítání počtu obyvatelstva z roku 1869 uvádí v Dobřanech 466 trvale bydlících obyvatel. Vývoj počtu obyvatelstva uvádí následující tabulka:

Rok	Obyvatel
1869	466
1900	411
1930	332
1950	218
1961	183
1970	151
1980	132
1991	114
2001	105
2005	124

Trvale snižující se počet obyvatelstva má vliv na zhoršující se věkovou strukturu obyvatel obce. To dokládá i grafické znázornění vývoje věkové struktury obyvatel v uplynulých desítkách let a následující tabulka. Počet obyvatel v předprodukčním věku je téměř třetinový oproti počtu obyvatel ve věku

60+. Počet obyvatel v produktivním věku si udržuje téměř konstantní hodnotu. Populace obce poměrně rychle stárne.

MLČÍCÍ HRADY ÚDOLÍ ZLATÉHO POTOKA Soustava hradů.

Frymburk je nejznámější a nejlépe zachovalou hradní zříceninou severní části orlického podhůří, není však hradem nejstarším. Podél toku Zlatého potoka se zachovaly pozůstatky soustavy starších hradů, v linii předpokládané kladsko - bystřické obchodní stezky. Zůstaly jen obrysy hradíšť na ostrožnách nad potokem, v písemných pramenech o nich není ani zmínka. Tím spíše si klademe několik otázek:

Kdy a proč byly hradby založeny, jaký měly smysl a k čemu sloužily, kdy, jak a proč hradby zanikly, komu patřily a jak se jmenovaly?

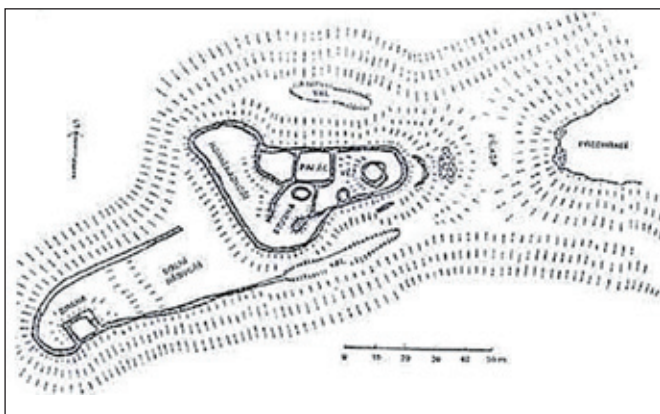
První z řetězu hradů byly nejnižší položené Chábory, dnes již zbytky hradu téměř zanikly lomem. Dále proti proudu Zlatého potoka to byla Skalka, kde i v pozdějších dobách stávala tvrz. Další menší hrádek stával na západním okraji dnešní vesnice Kamenice. Kounovský hrad býval nad soutokem Zlatého a Hluckého potoka, dílo času téměř zcela zahradilo jeho nadzemní zbytky. Hlucky hrad stával asi půl kilometru proti proudu potoka a byl vystavěn na ostrožně nad soutokem Hluckého a Bažinského potoka.

Hrad Dobřany.

Nejzajímavějším a největším hradem této soustavy jsou bezesporu Dobřany. Tento hrad o délce přes 250 metrů byl vybudován na protáhlé ostrožně nad soutokem Zlatého a Dobřanského potoka. Nachází se asi půl kilometru západně od obce, za dnešním autokrosovým závodištěm.

Směrem od náhorní planiny přicházíme na předhradí, za

kterým býval velký příkop (32 metrů široký a 18 metrů hluboký) ve skále tesaný, který odděloval vlastní jádro hradu od předhradí. Předhradí bylo na západní straně ukončeno skalisky.

V čele vlastního hradu stála věž o průměru asi 12 metrů obtočená hradební zdí, chránící jádro stavby. Pod touto hradbou směrem do příkopu byla podkovovitá bašta. Hradní jádro se západně od věže snižovalo na úroveň paláce, který byl zapojen do severní strany obvodové hradby. Palác byl obdélníkového tvaru 30 x 12 metrů ve směru východ - západ. Na jižní straně paláce byl přistavěn další objekt, v kterém byla studna. Stavba této části hradu zabírala celý podvěžní prostor, nezastavěná zůstala jen část při jižní straně obvodové zdi, kde bylo schodiště na hradební ochoz.

Na západní straně paláce terén klesá na třetí úroveň, kde bylo horní nádvoří. Toto mělo tvar lichoběžníku, délka 52 a šířka 16 metrů, bylo opevněno dvěma valy 6 metrů širokými a 2 - 3 metry vysokými. Severní byl dlouhý 32 a jižní 48 metrů.

Pod horním nádvořím směrem západním terén prudce klesal na další plošinu a zde stálo dolní nádvoří. Bylo tvaru protáhlého obdélníku 70 x 20 metrů. Toto podhradí mělo vlastní opevnění napojené na jižní straně na val. Zde byla situována brána chránící přístup do dolního nádvoří a přístup do celého hradu.

Kladská stezka.

Dobřanský hrad plnil poslání strážního hradu na zmíněné kladské stezce. Byl přístupný odpodpa ze stezky. Na dolním ná-

dvoří nacházely pocestní i kupecké karavany útočiště a ochranu. Zde se mohly občerstvit před další cestou, aniž by přišli do styku s hradním pánem ve vnitřním hradu. Za všechny poskytnuté služby se vymáhaly poplatky. Hrady strážily stezku a stezka živila hrad.

Stezka procházela dnem údolí, které bylo nejsnáze průchodné a začínala od hradu Opočno podél Zlatého potoka k Cháborám a Skalce. Zde se cesta zkrátila k Dobrému a pokračovalo se ke Kamenici a Kounovu. Tady se stezka dělila, hlavním tahem na Dobřany, Sedloňov a přes Olešnické sedlo dále na Kladsko. Druhá část stezky přes Hluky napojovala na Plasnicích na hlavní spojnici od Deštného k Sedloňovu.

Hrad Frymburk.

Nic nenasvědčuje tomu, že by tyto hradby zanikly násilně, spíše byly opuštěny v období velké přemyslovské kolonizace, kdy se začalo území osídlovat. Přestaly plnit svůj účel a nemohly se dále uživit. Celé toto horské území zabral nově vybudovaný hrad Frymburk.

Měšťanská škola.

Opis zápisu z Obecní kroniky obce Dobřany, strana 34 - 35. Zápis provedl kronikář obce (prvý), p. František Hrubant, farář v Dobřanech.

Rok 1930.

Náš chudý horský kraj postrádal pro své děti vyššího vzdělání. Příčiny byly jednak velká chudoba rodičů, kteří by těžko nesli velký náklad na studii svých dětí v cizině, jednak přílišná vzdálenost a neschůdné cesty, zvláště v zimě do měst, kde tyto vyšší školy jsou.

Tento citelný nedostatek byl znám školním úřadům osvobozeného státu a hlavně v ministerstvu vyučování a národní osvěty, velikému příteli českého lidu na horských pomezích Čech, sekčnímu šéfovi v odboru menšinových škol Fr. Mlčochovi. Na jeho nařízení vykonal menšinový inspektor p. ředitel Kouba z Trutnova, také obětavý příznivec a zastánce menšinových škol, úřední šetření počátkem prosince (9.12.1929), kde by mohla býti co nejvýhodněji zřízena nová česká menšinová měšťanská škola pro děti z Orlických hor, to je, aby plně vyhovovala svému pohraničnímu poslání. Byla navržena tři místa: Dobřany, Kounov a Bystré. Svému poslání, jak v ohledu národnostním tak školním, nejlépe vyhovovaly Dobřany.

Jakmile přišla první zpráva o tomto významném a kulturním kroku do zdejší obce, nastalo všeobecné nadšení a živý zájem o věc. Místní odbor NJS (národní jednoty severočeská) podnikl první kroky k uskutečnění tohoto návrhu. Jednomyslně byl zvolen mluvčím NJS její předseda p. František Hrubant a ten s náměstkem starosty Adolfem Krulichem zajel do Trutnova k menšinovému inspektorovi, kde zajistil jménem obce prozatímní umístění školních učeben nové menšinové měšťanské školy v Dobřanech.

Druhého dne 17. prosince zajel předseda sám do Prahy. V ministerstvu vyučování a národní osvěty přímo vyjednával s p. sekčním šéfem Fr. Mlčochem. Vyložil mu nutnost a důležitost této školy. Připomenul historickou cenu dobřanské fary z dob našeho národního probuzení - dobu působení zdejšího lokalisty Dr. Josefa Liboslava Zieglera. Vyličil národnostní poměry okolí Dobřan, zajistil dostatečný počet žactva, umístění učeben, ubytování učitelů a tak přesvědčivě obhájil své postavení jako zástupce NJS, že jmenovaný šéf menšinových škol rukou dáním jej ujistil, že měšťanka ta co nejdříve na Dobřanech zřízena bude.

P. šéf slibu svému čestně dostal a již druhého dne, t.j. 18. prosince 1929, předložil návrh na své zřízení menšinové měšťanské školy v Dobřanech u p. ministra vyučování Dr. Ja-

romíra Dererera. Návrh téhož dne podepsán a hned vyrozuměn menšinový inspektor v Trutnově, aby vše co je třeba k okamžitému otevření I. ročníku měšťanky provedl. Tato zpráva, která byla potvrzena telegramem poslaným zdejšímu farnímu úřadu p. okresním tajemníkem NJS z Hradce Králové, Turkem 31.12.1929, vyvolala na Dobřanech velikou radost a nadšení.

(potud vlastnoruční zápis p. Fr. Hrubanta)

Dne 3. února 1931 zemřel dosavadní kronikář a vedením kroniky byl pověřen obecním zastupitelstvem Rudolf Rožec, ředitel zdejší měšťanské školy. Následující zápis je opisem připravovaného konceptu (zapsaným p. farářem Hrubantem - pozn. opisovatele):

„Za to v sousední obci Bystré vzbudilo závist a zlobu. Bysteří kdysi ucházeli se o měšťanskou školu, ale liknavostí svých předáků vše zaspali a až byla jim již dříve před Novým Hrádkem tato škola nabízena, o ní nestáli. Teprve úspěch Dobřan je probudil. Na radu jistého školního odborníka a svého příznivce vypravila se pětičlenná delegace doprovázená týměž pánem do Prahy, také do ministerstva, aby zmařila nařízení p. sekč. šéfa Mlčocha. Ale i tentokrát - bohu díky - deputace opět zaspala, přišla pozdě. Tento neúspěch je přiměl, že 11. ledna si přivstali a dostavili se, jako devítičlenná deputace, opět se svým patronem do Dobřan k úřednímu šetření o vhodných místnostech pro novou školu. Přišli bez pozvání a jak se později ukázalo a jak se někteří sami doznali, nevěděli proč. Tím byla jejich nesousedská závist posilovaná školním odborníkem po zásluze přibita na pranýř a odsouzena. V široké veřejnosti odsouzeny všemi poli-

tickými stranami a jejich časopisy, paličské články v novinách proti dobřanské škole, které bohužel psal učitel J. Prošek z Bystré v agrárním listě „Pokroku“.

Škola byla otevřena dne 20. ledna 1930. Počet žactva, 29 žáků z obcí Bystré - Doly 1, Dobřany 9, Kounov - Hluky 3, Kounov - Rozkoš 1, Plasnice 1, Nedvězí 5, Sedloňov 3, Sněžné 3, Šediviny 3.

První učitelé: ředitel Václav Poláček, def. odb. uč. v Úpici, odb. učitel Dr. František Bacík, kand. prof. Ženské ruční práce vyučovala Marie Nehybová, uč. ženských ručních prací při zdejší škole obecné a římskokatolické náboženství vyučoval p. Fr. Hrubant.

Na věčnou paměť budiž zde konstatováno, že za menšinovou školu v Dobřanech šly všechny politické strany svorně pod heslem: „Pravda vítězí“. A zvítězila. Čím? Svorným postupem, neohrožeností svého zástupce a spravedlností menšinového odboru školského. Těm budiž dík za to, že dětem horských chudých tkalců dostalo se stejného práva na vyšší vzdělání, jako dětem v bohatých úrodných krajích.

Společný postup oslaven pak 15. února přátelským plesem. Účast byla ohromná z celého širokého okolí. Dostavil se i p. Václav Pozdílek, poslanec republikánské strany, doprovázen jsa svým sekretářem. Svoji milou přítomností nejlépe dosvědčil, že i největší strana našeho státu staví se plně za novou měšťanskou školu v Dobřanech.“

Tím zápis končí. Doplnuji jej pouze tím, že škola zřízena jest jako měšťanská škola v Šedivinách se sídlem v Dobřanech. Není tedy dosud jisté, že škola bude trvale umístěna ve zdejší obci. Jelikož však podmínky pro život a rozvoj školy jsou ve zdejší obci příznivé a škola jest, byť provizorně umístěna v Dobřanech, možno počítati s trvalým umístěním školy v naší obci. Přání toto může však býti uskutečněno jen svornou snahou a prací všech.

Opis z Obecní kroniky, str. 36 - 37. Zápis proedl R. Rožec, kronikář obce

Sčítání lidu v roce 1930.

V roce 1930 bylo sčítání lidu. Ze zápisu v kronice uvádím některé údaje:

- v obci je 332 obyvatel, z toho 313 Čechů a 19 Němců
- 1 osoba neumí psát, 8 osob je negramotných.

Automotoklub.

Historie

1957 ...květen... za sokolovnou na mezi se sešlo osm kluků, aby založili místní ZO Svazarmu.

1959 Společný zájezd na mistrovství světa v motokrosu v Praze v Šárce rozšířil členskou základnu na 45 členů odhodlaných věnovat se hlavně motorismu.

1961 V kubatuře 50ccm se objevil na stupních vítězů v jízdě zručnosti domácí závodník Josef Švorc, z kterého postupně vyrůstal nejen dobrý závodník, ale také spolehlivý reprezentant.

1971 Po deseti letech založen Automoto klub pod vedením Josefa Švorce, Petra Škaldy a Otty Pábla.

1977 20 let naší činnosti byla tehdy hlavně politická událost. Rozdělovaly se plakety a vyznamenání. Bylo nás již 75 členů, Dobřany měly 145 obyvatel. Zavítali mezi nás k besedám lidé, kteří uměli poradit a také pomoci - František Šťastný, ing. Šedivý, Dalibor Janek, K. Dolejší a další. Tehdejší branné závody pod vedením P. Škaldy se stávaly kořistí dobřanských dětí. V roce kdy má Josef Švorc odjeto 250 závodů je vzorem nastupujícího mládí. Juniorským mistrem ČR se stává náš člen Zdeněk Špaček a odchází do Dukly Praha. Tam se pod odborným vedením stává reprezentantem ČSSR a stává se několikanásobným mistrem ČSSR družstev i jednotlivců ve třídě 250 ccm.

1979 Naše organizace má 95 členů a přicházejí nové posily z okolí.

Bylo postaveno dobré zázemí - dílny, věž a budova na závodisti. Pravidelně dochází k úpravám sportovního areálu. Kounovská povodeň nás připravila o část majetku. Díky všem sponzorům, kteří nám dodnes pomáhají uspořádat několik hodnotných sportovních podniků v každém roce. Díky České televizi, která naše sporty v krásném podorlickém kraji široké veřejnosti celých třicet let přibližuje.

Ze zakládajících členů organizace s námi pracují již jen Otto Pábl. Během času k němu přišly další posily, které pravidelně čteme v programech (J. Švorc, J. Špaček, Z. Paštika, F. Hencl, V. Pohla, G. Mach, B. Klamta) a další mladí, kteří jsou zárukou, že motoristický sport bude v Dobřanech žít dál.

Zdroj: internetové stránky obce Dobřany.

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ

Začnu potokem - Dobřany leží na malém potůčku (Dobřanský?), který se vlevá - jak jinak - do Zlatého potoka. Právě tento potok tvoří významné údolí, ve kterém - a v jeho okolí - se historicky rozvíjel život - viz ten seznam hradů atd.

Takže potoky - významný prvek v tvorbě krajiny i vzniku obcí, zde opět zafungoval.

Obec Dobřany je svým způsobem obec vyjímečná.

Jednak svou školou, která je svým významem pro region zřejmě opravdu důležitá - prodělala v poslední době významnou renovaci, vypadá pěkně, a zřejmě svým přístupem k výuce je docela zajímavá (podívejte se na stránky obce). V popisu historie vzniku školy v Dobřanech mě zaujalo zaujetí při jednání o vzniku školy s úřady. Jak je vidět, podobné dobré zaujetí pro pokrok mají asi Dobřany v genech do dneška.

Další významnou činností v obci jsou závody v autokrosu, které se zde pravidelně konají a mají tam vybudované opravdu dobré zázemí. Najděte podobně malou obec s tak náročnou činností, jako je vybudování a provozování autokrosového sportu. A začínali (snad se nepletu), se závody „Kozích dechů“ - což pro mladší byl nezapomenutelný stroj Jawa 550 zvaný „Pindour“.

Sokolovna je v obci jistě také chloubou - září novotou s pěkným hřištěm vedle.

Dominantou obce je kostel sv. Mikuláše, který jistě již od svého vzniku přitahoval věřící ze širokého okolí, což také mohlo přispět ke kulturnímu rozvoji obce. Stará fara, kde se scházeli tehdejší „osvícenci“ je toho dokladem.

V obci jsem našel i pěkný rybník s upraveným okolím.

Co jsem nenašel, je hospoda. Asi tam není, ale místních jsem se nezeptal.

Co tam ale je, je pěkná prodejníčka, kterou se zářícím úsměvem velmi úspěšně provozuje paní Marie Švorcová. Snad se neurazí, když zde prozradím, že se tam říká „U Majky“ (mám to z doslechu) a sortiment zboží je na tak malou prodejnu velmi bohatý. Opravdu pozoruhodné. Stavte se tam.

Obec je zřejmě hrdá na nedalekou zříceninu hradu „Dobřany“, jsou na něj četné upoutávky. Šel jsem se tam podívat, je docela dokonale ukrytý ve vzrostlém lese.

O četných chalupách nádherně upravených ani není třeba mluvit. Doporučuji návštěvu.

Jindřich Buchal.

FOTO Z DOBŘAN

Kostel sv. Mikuláše, dominanta obce Dobřany.

Pomník obětem první světové války, v pozadí škola.

Obecní úřad Dobřany a hasičská zbrojnice.

Pohled na Dobřany od jihu.

Pohled na Dobřany od autokrosového závodiště.

Výjezd z Dobřan dolů na silnici Bystré - Sedloňov (údolí Zlatého potoka).
V pozadí autokrosové závodistiště.

Ojedinelý německý pomník po německé rodině Remesch na místním hřbitově.

Nahoře: Upravenost obce je vzorná, tráva všude posečená, upravené plochy.

Vlevo: Vjezd do Dobřan od údolí Zlatého potoka.

Dole: Skromné zbytky hradu Dobřany v lese. Obrázek vpravo dole - odhad původní podoby hradu na turistickém poutači.

Jedna z pěkných chalup v obci.
Průhled směrem k jihu.
Prostranství pod kostelem.

Nahoře: Autobusová zastávka
na návsi..

Stylová novostavba.

Vpravo nahoře:
Sokolovna - zřejmě objekt nejen pro
sport ale i pro různé další akce.

Prodejnička jako malovaná,
a usměvavá paní vedoucí jako bonus.

Nahoře: Slavná dobránská škola.

Dole: V Dobrušce se scházeli vlastenci z různých oblastí kultury, například i František Vladislav Hek, Josef Dobrovský nebo Magdalena Dobromila Rettigová. Mimo jiné zde vznikla i tradice tzv. vlasteneckého křtu, tedy přijímání dalšího, vlasteneckého jména. Tato lípa má cca 600 let. Kdo se asi za tu dobu pod ní zastavil?

POHLEDY Z MĚSTA

Objekt bývalých kasáren - stále leží ladem, v současné době je to majetek města Nové Město nad Metují. Nahoře vidíte jednu z budov, která dosud nenašla nového majitel ani nové využití. A pomalu ale jistě chátrá. Druhá budova, která je od této z tohoto pohledu vlevo, ta byla rekonstruována a je v ní odborné učiliště zahrnuté pod „Střední průmyslová škola, střední odborná škola a střední odborné učiliště, Nové Město nad Metují, Školní 1377. Patří tam i objekt Pyramida, který je vidět na dolním obrázku zcela vpravo.

Na dolním obrázku je velká plocha bývalého „buzerplacu“ při pohledu směrem od budovy na horním obrázku - tam se konaly nástupy, přehlídky, rozdělení přísahy a já nevím co ještě. Zvolání „NAZDAR SOUDRUŽI“ s odpovědí „ZDAR SOUDRUHU PLUKOVNÍKU“ se propadla do propadliště dějin.

Ovšem jedná se o velikou, také nevyužitou plochu blízko živým částem města.

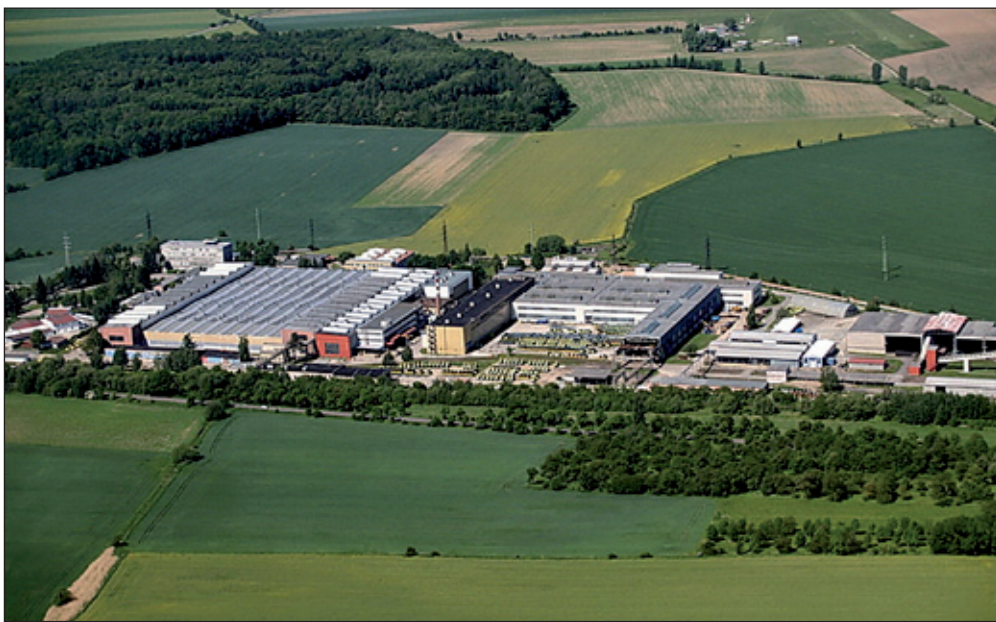
To se opravdu nenajde investor s tvůrčí invencí? Podívejme se na Rajskou zahradu, tam to žije. Ale ta nevznikla díky iniciativě města.

PAN THÉR FOTOGRAFOVAL Z LETADLA NÁŠ KRAJ

Náměstí v Novém Městě nad Metují v době jeho rekonstrukce.
Pohled na firmu Stavostroj když ještě byla Stavostroj - dnes Ammann.

Pan Thér fotografoval před lety z letadla náš region. Jeho fotografie tehdy kolovaly po internetu. Protože je považuji za velice zdařilé, dovoluji si zde několik fotografií uveřejnit.

Komenského ulice v Novém Městě nad Metují, ještě není nová „Rajská zahrada“, vlevo budova Městského úřadu.
Přehrada Rozkoš u České Skalice (město v pozadí), V popředí poloostrov s jachtingem. Vlevo těleso hráze..

Kláster Kuks ještě před nedávnou rekonstrukcí.
Přehrada „Les království“ u Bílé Třemešné.

Náchodský zámek „vršku kulatého“.
Historická vojenská pevnost Josefov.

AKTUALITA

Náchodská ulice dostává pomalu konečnou podobu. Šířka nové vozovky je dostatečná i když byly vloženy záhony mezi chodník a vozovku. Nájezdy na most u Ammannu jsou vedeny širokými oblouky z obou stran. Takže bude vyřešen problematický nájezd na most u Ammannu i návaznost na budoucí rekonstrukci silnice k Vrchovinám.

VTIPY NA ZÁVĚR

Ztroskotá loď u pustého ostrova a jediný se z ní zachrání je jeden Angličan. Když po deseti letech připluje na ostrov jiná loď, zjistí, že na ostrově postavil tři domy. Ptají se ho, co je to za domy. „Ten první, to je dům, ve kterém bydlím.“ říká trosečník. „A ten druhý?“ „To je klub, do kterého chodím.“ „Nu, a ten třetí?“ „To je klub, do kterého nechodím.“

Na břehu opuštěného ostrova stojí zarostlý muž v roztrhaných hadrech a ze všech sil mává na loď plující okolo.

Kdo je to? Ptá se jeden pasažér kapitána.

Nevím, ale vždycky se takhle raduje, když jedeme kolem.

Trosečník doplaval k ostrůvku uprostřed moře a nevěří svým očím: Na břehu stojí živa a zdravá manželka, která s ním plula na stejné lodi. Chce se jí vrhnout do náruče, ale manželka nemá na něžnosti čas. Spustí okamžitě: „Ty flamendře, ty proutníku, ty nevěrníku! Kdes byl tak dlouho? Loď se potopila už před dvěma dny!“

U pustého ostrova ztroskotá loď a zachrání se z ní chlap, pes a prase. Po delší době si chlap sám pro sebe říká: „Sakra, nedá se nic dělat, vyberu si jednoho z nich na sex - furt lepší, než si to pořád dělat jen sám!“

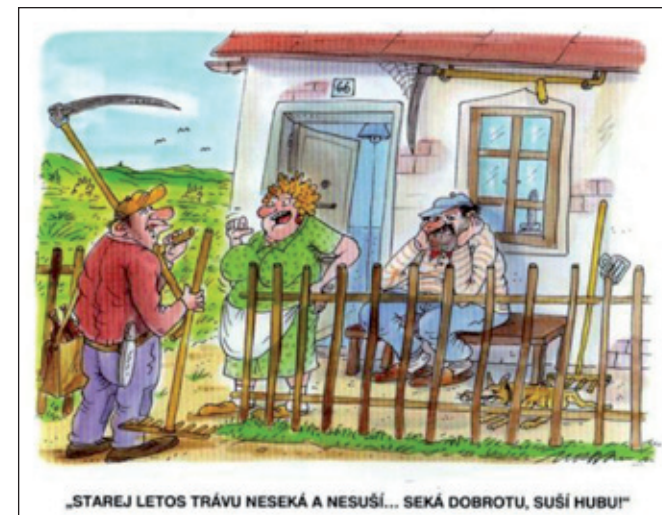
Po dlouhých úvahách se rozhodne pro prase. Jenže pokaždé, když k němu přistoupí zezadu, pes to vidí a okamžitě na něj začne štěkat a kousat ho do zadku.

Chlap se rozčílí a lehne si do trávy a řekne: „Bože pomoz mi!“

Vtom se nad ním objeví překrásná dívka a povídá mu: „Posílá mě za Tebou Bůh, už se dál nemůže dívat na to, jak to tady vedeš. Jsem tu jen pro tebe a splním ti jakékoliv přání!“

Chlap chvilku přemýšlí a pak povídá: „Hele, podržela bys mi chvíli toho blbýho psa?“

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901.

www.novomestskykurir.info

Zveřejněno v „Novoměstském kurýru“ vždy poslední den v příslušném měsíci.

Není určeno pro tisk. © PC Print.

DOBŘANSKÁ FARA

626 M N. M.

ZDE, V ZAPADLÉ HORSKÉ VÍSCĚ
POD ŠINDELVOU SCŘECHOU FARIN
V LETECH 1809 - 1817 APOŠTOLOVAL

P. JOSEF LIBOSLAV ZIEGLER,
RODÁK KRÁLOVÉHRADCEKÝ, BUDITEL
ČESKÉHO NÁRODA HOSTIL Z CHUDÉ ŠTOLY
PRŮKOPNÍKY ČESKÉ SAMOSTATNOSTI
JOSEFA DOBROVSKÉHO,
PATRIARCHU ČESKÉHO PÍSEMNICTVÍ,
MÍLOTU ZDÍRADA POLÁKA,
NADŠENÉHO PĚVCE PŘÍRODNÍCH KRÁS,
FRANTIŠKA VLADISLAVA HEKA,
DOBRUŠSKÉHO KUPCE Z JIRÁSKOVA
ROMÁNU F. L. VĚK A JINÉ.

ZDE PŘEMÝŠLELI A PRACOVALI PRO
NAŠI LEPŠÍ BUDOUCNOST, NEŽÁDALI
VÍCE NEŽ ČESTNOU VZPOMÍNKU.

